

Список використаних джерел

1. Пацюк В. Регіональні особливості підготовки фахівців сфери туризму (на прикладі міста Кривий Ріг) / В. Пацюк // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Педагогіка. 2015. № 1. С. 168-175. 2. Степанець Н. Професійні компетенції фахівців для сфери туризму / Н. Степанець // Географія та туризм. 2013. Вип. 24. С. 131-137.

Н. В. Зайцева

РЕАЛІЗАЦІЯ КОГНІТИВНО-КОМУНІКАЦІОНОЇ СКЛАДОВОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТАМИ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

В умовах сьогодення кожна професійна діяльність зумовлена набором вимог до навичок роботи фахівця з інформацією: навички її швидкого пошуку і поширення, здатність до аналізу та синтезу отриманих даних, вміння якнайповніше і найефективніше представити інформацію – усі ці переваги базуються сьогодні на скурпульозно сформованій і інтенсивно розвиненій інформаційній компетенції. Існує багато визначень інформаційної компетенції у залежності від галузі, де її прикладають. Так, на думку О.Б. Зайцевої, головним визначником інформаційної компетенції є комплекс теоретичних знань та практичних вмінь у галузі інноваційних технологій з визначеним набором особистісних якостей [2], С.В. Трішина визначає інформаційну компетенцію як «інтегративну характеристику особистості», яка в результаті обробки інформації здатна до прогнозування і реалізації оптимальних рішень у різних сферах діяльності [3].

Зважаючи на те, що представлені дефініції спрямовані на визначення інформації, яка надходить до людини-рецепієнта, візьмомо за основу визначення методистів у галузі навчання іноземних мов – у своїй статті Грицков Д.М., Сисоев П.В. та Євстигнєєв М.М. дають визначення інформаційній компетенції, де підкреслюють не лише «володіння новими інформаційними технологіями, усвідомлення діапазону їх застосування в освітньому процесі», а й критичне ставлення до інформації, що поширюється [1].

Саме освітній процес у навчальному закладі є на сьогоднішній день основним джерелом передачі знань, формування навичок та вмінь, покращення та поглиблення можливостей майбутніх фахівців в усіх аспектах роботи з інформацією. Чим більшим арсеналом володіє школяр, а потім студент, тим вищі шанси на успішне працевлаштування він матиме. Шкільний рівень підготовки, на жаль, у масовому випуску демонструє неготовність першокурсників до самостійної роботи з інформаційними джерелами, потоками та видами інформації. Лише невеликий процент вступників демонструють ознаки сформованої інформаційної компетенції, так само як і обізнаність з питань безпеки і відповідальності у галузі інформації.

В умовах глобалізації цінність швидкого набуття, аналізу та трансферу даних багатократно підвищується за умови роботи з іншомовними джерелами та адресатами. Для досягнення професійного рівня у вище перерахованих вміннях у процесі навчання студентам слід прищепити два основних компоненти інформативної компетенції – когнітивний та комунікаційний. Когнітивний компонент включає наступні вміння, реалізовані у всіх аспектах мовленнєвої діяльності: об'єктивізація інформації (вилучення об'єктивної складової даних); суб'єктивна інтерпретація інформації (її актуальності, достовірності та повноцінності); визначення релевантності (та практичної цінності) інформації. Комунікаційний компонент враховує: здатність користуватися різноманітними типами та видами ресурсів (аналогових та цифрових) для знайдення визначеної інформації; формування, систематизація та зберігання даних; передачу первинної та вторинної інформації.

Для визначення рівня сформованості інформаційної компетенції у студентів 1 та 2 курсу немовних спеціальностей було проведено анкетування, в ході якого респонденти самостійно оцінювали власну здатність здійснювати когнітивну та комунікаційну діяльність засобами іноземних мов. Самоаналіз виявив, що 73% опитаних (з 32 осіб) вважають свої навички користування іншомовними ресурсами недостатніми для пошуку, отримання, переробки та відбору релевантної інформації за параметрами її актуальності, повноти та достовірності. У той же час, 84 % студентів підтвердили здатність користуватися іншомовними ресурсами для встановлення та підтримки контактів, а також для поширення інформації.

Наведені результати свідчать про підготовленість студентів до рецептивної діяльності та комунікації переважно у приватній сфері, демонструючи відхилення розвитку інформаційної компетенції молоді в бік комунікаційних аспектів. Виходячи з представленого аналізу, доходимо висновку, що навчальний процес у вищому навчальному закладі у фазі професійно-орієнтованого етапу навчання має наголошувати на когнітивно-комунікаційній амбівалентності інформаційної компетенції.

Список використаних джерел

1. Грицков Д.М., Сысоев П.В., Евстигнеев М.Н. Подготовка педагогических кадров к разработке авторских Интернет-ресурсов по иностранному языку/ Д.М. Грицков, П.В.Сысоев, М.Н. Евстигнеев // Матеріали XII Міжнар. наук.-практ. конф.-виставки. – Тамбов: ТГУ ім. Г.Р. Державіна, 2008. С. 33–35. 2. Зайцева О. Б. Формирование информационной компетентности будущих учителей средствами инновационных технологий: дис. ... канд. пед. наук / О. Б. Зайцева. – Армавир, 2002. – 169 с. 3. Тришина, С. В. Информационная компетентность как педагогическая категория [Электронный ресурс] / С. В. Тришина // Эйдос: интернет-журн. – 2005. – 10 вересня. – Режим доступу: <http://www/eidos.ru/jornal/2005/0910-11.htm> (Дата звернення: 01.10.2018).

Н. М. Ішук, Ю. М. Саніна

ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦЬКО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДОЛОГІЙ В СИСТЕМУ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Рівень освіти визначається рівнем розвитку науки, техніки, культури, суспільними відносинами, соціальним фактором.

Один з пріоритетних принципів сучасної освіти – це пошук інноваційних методів викладання, креативні нестандартні рішення для повноцінного розвитку особистості.

У зв'язку з цим розробляються певні вдосконалені методи і системи освіти. Використовуються здобутки психології, мистецтва, педагогіки. Активно впроваджується інтеграція різних наук для досягнення найкращого комплексного результату. Таким чином система освіти сучасно трансформується, постійно вдосконалюється і оновлюється новими методологіями.

Один з таких методів – створення максимально комфортного психологічного клімату, адаптованого матеріалу в креативному викладанні. Це допомагає не формально засвоювати знання і навички, а одночасно піклуватися про тілесне й емоційне здоров'я учня, його творчу самореалізацію. Цікаво, що ефективність засвоєння таким методом знань зростає в рази.

Метод пісочного малювання існує порівняно недавно, але тільки тепер він випробовується в освітньому процесі. Спочатку це був тільки різновид мистецьких експериментів, ефектне видовище. Пізніше, фахівцями було доведено, що метод можна ефективно застосовувати для роботи з різноманітною психологічною проблематикою, а також в освітніх цілях в різних вікових групах.

Програми пісочного малювання адресовані широкому колу фахівців системи освіти. Метод пісочного малювання стимулює потенціал учнів і проводиться одночасно з учбовим процесом. Також такий метод може бути використано в практиці